

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcvlenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 3. Supplices te rogamus, Omnipotens Deus, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

§. III.

*Supplices te rogamus, Omnipotens
Deus, &c.*

HAud à veritate abluserit, qui ad
aram, quando sacrificatur, ob-
iecerit animo mysticam Iacobi scalam,
quæ cœlum terræ, diuinaq; humanis
coniungat, & Angelorum, nunc ad Re-
gi suo inseruiendum descendentium in
terram, nunc in cœlum, ad vota homi-
num deferenda adscendentium, viam
non tam faciat, quàm designet. Quo
pacto sub Sacrificij tempus descédant,
vidimus cap. 4. §. 1. in præsentī ora-
tione eorum adscensum imploramus.
Cumq; aulicis iniussu Regis, cui hono-
ris, seruitijq; causâ assistunt, abire non
permissum: rogamus Deum, atque vnâ
Christum, vt adscensum illis mandet;
quo Sacrificia & vota hîc à nobis ob-
lata, ad sublimius cœlorum altare ex-
hibeant. Sed quodnam, inquires, hoc

An-

III.

Angelorum officium? quod illud sub-
lime altare? quis sanctus iste & singula-
ris Angelus, qui præ alijs huic ministerio
præest?

Quod spectat ad primum: pinguiori
Minerua id conciperet, qui existi-
maret, aut Christi Corpus & Sangui-
nem reipsâ ab Angelis deferri in cœ-
lum, aut non aliter ad Deum peruenire
Sacrificia nostra & vota, quàm Angelis
qualecunque tandem officium circa ea
præstantibus. Beatos illos Spiritus pre-
ces nostras, Sacrificiaq; perferre in cœ-
lum, (quod ab illis fieri, in Scripturis
discimus) in duobus præfertim officijs
consistit, quæ benevolentissimè & fru-
ctuosissimè humano generi impendunt.
Primum est, quod suas cum nostris pre-
ces & oblationes coniungant: ut no-
stræ minùs dignæ & efficaces, illarum
consortio suppleantur & adiuentur;
atque ita per hosce gratiosissimos apud
Deum patronos tam publicæ, quàm
a Tob. 3. & 12. Apoc. 5. & 6.

sub-
gula-
erio
uo-
isti-
gui-
cœ-
nre
gelis
ta ea
pre-
cœ-
ris a
ficijs
fru-
dūt.
pre-
no-
rum
tur;
pud
uam
pri-

priuatae causæ, quas Sacerdos cum Deo tractat, magis promoueantur, & feliciores exitus consequantur. Alterum est, quod cum sciant Maiestatem diuinam, seruato hierarchico ordine, inferiora per superiora, hominesq; per Angelos gubernare: illius conspectui se sistant, parati ad excipiendum & exequendum, quidquid diuina bonitas, auditis Ecclesiæ precibus, ad huius & fidelium bonum imperarit. Nec se solum promptissimos ad hæc exhibent: sed pro sua erga nos beneuolentiâ, vltro ea prestant, sibiq; committi deposcunt, vt hac ratione diuinam misericordiam magis prouocent, & ad nobis benefaciendum inuident.

Vtriusque igitur officij causa, annuente Numine, reuolant Angeli in empyreum cælum, qui ordinarius est locus, vt diuinę glorię manifestandę, ita hisce quoq; officijs per Cælites obeundis destinatus. Idque tandem est sublime illud & spirituale altare, cuius in hac
ora-

oratione Ecclesia meminit, imitata diuinas literas, quæ nobis in Apocalypsi a idem cœlorum penetrabile, vbi spirituales orationum victimæ offeruntur, per modum altaris describunt. Modum autem, quo officium illud Angelicum peragitur, nescio an melius exprimere possimus, quàm ex S. Chrystomo b, quem aiunt Angelorum conspectu in tremendis hisce mysterijs sæpius fuisse dignatum. Is enim præmissis exemplo hominum Imperatori supplicantium, ramosque olearum prætendentium ad commouendam eius misericordiam & humanitatem, hæc subdit de Angelis: *Pro ramis oleæ ipsum Domini corpus ostendentes rogant pro genere humano, quasi dicant, pro his, Domine, rogamus, quos tu adeo dilexisti, ut pro eorum salute mortem obires &c.*

Ex quibus colligitur Angelum illum, cuius hîc speciatim fit mentio, non esse

Christum
 a Apocal. 8. b Hom. 3. de incomparabili
 Dei natur.

Christum Dominum, vt aliqui volunt,
quod *Angelus testamenti, magniq; con-*
silij subinde à Scriptura nominetur:
cùm enim possimus sine incommodo
in significatione propriâ vocem *Ange-*
lus accipere, non est ad metaphoras
confugiendum. Præterquam quod mi-
nus decet, vt à Christo præsentem aliquid
obtenturi, rogemus Patrem, vt eum id
facere iubeat, v.g. nostri misereri: &
par est ratio in præsentem officio. Est ita-
que ex cœlestibus spiritibus aliquis, cui
ex officio incumbat, Sacrificanti adesse,
eum iuuare ac dirigere, eius preces
Deo offerre: siue sit ipse Angelus custo-
Sacrificantis, siue præses templi, aut al-
taris, siue alius ad id à Deo constitutus.
Quamuis autem vnicus sit, qui præci-
pue, atque ex officio id agat: credibile
tamen est, eum haud incomitatum le-
gationem obire, alijs in descenden-
tium locum ad Christi venerationem
& obsequium è cœlo delabentibus: ne-
que enim vnquam vltro citroq; com-
mean-

meantibus Angelis mystica vacat scala, quam initio vidimus ad altare erectam.

Finis porro huius Angelicæ missionis explicatur in Canone hisce verbis: *Vt quotquot ex hac altaris participatione sacrosanctum Filij tui Corpus & Sanguinem sumpserimus, omni benedictione cœlesti & gratiâ repleamur.* Additur clausula, *Per Christum Dominum nostrum:* hic enim est, in quo Pater, ut testatur Apostolus *a, omni nos benedictione spiritali in cœlestibus benedicit.* Conuenit verò, ut à Consecratione ad Communionem, quoties Christi fit mentio, eius præsentis ratio singulari affectu habeatur: affectu, inquam, nam in gestu corporis seruandæ rubricæ, quæ non nisi in oratione sequenti ad similem clausulam capitis inclinationem præscribunt.

a Ephes. 1.